

[Aase Olesen]

flertal i virkeligheden har lagt til grund for disse regler, ikke mere skulle være gældende.

Vi vil se positivt på forslaget i den forstand, at vi gerne vil have opklaret, om der er reel begrundelse for at ændre netop 6 års reglen til en 4 års regel.

Birgith Mogensen (CD):

CD vil være de første til at erkende det vigtige i, at handicappede kan bevæge sig frit omkring i eget transportmiddel. De nugældende regler blev forbedret af regeringen i 1983 ud fra den samme holdning.

Ministeren har været positiv over for visse ændringer i gældende retningslinjer, og det kan CD tilslutte sig, men lad mig sige, at CD finder de gældende regler stort set rimelige.

Vi kan tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Lenger (VS):

I de mange henvendelser, som både vi og også andre partier i folketinget har modtaget fra handicaporganisationer i den seneste tid, er der et spørgsmål, der går igen gang på gang, og det er reglerne om motorkøretøjer.

Det er stort set de samme ting, der siges hver eneste gang. Der er mange ting, der er noget galt med, men det er udskiftningsreglerne, som for alvor betyder noget for de fleste.

Den mulighed for afvigelse fra 6 års reglen, som er blevet nævnt af flere ordførere og også af ministeren, er efter min mening af yderst begrænset værdi. Den forudsætter, at man afviger fra andre handicappede og andre handicappedes bilforbrug og bilvaner. Man skal altså ikke bare afvige fra den gennemsnitlige bilvane i dette land, man skal også afvige fra andre handicappedes bilforbrug og bilvaner, og det er et ret stort krav, fordi en person med et handicap gennemsnitligt belaster sin bil mere end andre mennesker. Brugen af dispensationen forudsætter derfor, at man har en bil, der er i en endnu ringere stand end den ringe stand, som den gennemsnitlige invalidebil ofte er i. Derfor er det yderst begrænset, hvad den dispensationsmulighed egentlig bruges til.

Der er mange problemer i forbindelse med motorkøretøjerne til personer med handicap. Vi vil ikke foregive, at vi løser dem alle med dette forslag, men vi mener, at det er udskift-

ningsreglerne, der er det væsentligste problem. Vi mener, at perioden skal ændres tilbage til de 4 år, som var gældende, før den blev ændret til 6 år under den daværende socialdemokratiske regering.

For en person med et handicap er bilen, hvad fødderne er for os andre. Uden en bil er han eller hun totalt isoleret, uden en bil kan han eller hun ikke komme på arbejde, og uden en bil må den pågældende også blive væk fra andre aktiviteter som f.eks. sport eller kulturelle eller foreningsmæssige aktiviteter.

Forringelser eller i det hele taget ringe motorkøretøjsregler er derfor et alvorligt angreb på alle andre handicappolitiske målsætninger, som man har her i folketinget, og det er et alvorligt angreb på en person med handicap, der har lyst til at leve med i aktiviteterne i samfundet. En invalidebil vil blive udsat for en betydelig større belastning end andre biler, bl.a. som følge af de mange korte ture og de mange koldstarter. En person, der har et handicap, skal bruge sin bil, hver gang han eller hun skal selv et kort stykke vej til et eller andet.

De to sidste år af udskiftningsperioden er forholdsvis dyre. Det burde være indlysende, at sådan er det, men vi vil da gerne forsøge at fremskaffe noget talmateriale, der dokumenterer det. Mange gange skal de udgifter betales af en pension, der ikke er særlig stor, og det er hårdt. Kilometerprisen de to sidste år er temmelig høj, og dertil kommer så, at der er flere reparationer, hvor bilen er på værksted, og så er den handicappede prisgivet, isoleret, og kan ikke komme nogen vegne.

Det offentlige betaler hverken reparationsudgifterne eller udgiften til en alternativ transport. Det fører f.eks. til, at Vanførefonden får masser af ansøgninger fra folk, som ikke selv kan betale. Det er derfor både et økonomisk og et menneskeligt problem, de nuværende regler stiller mennesker med handicap over for.

Derfor er lige præcis den del af reglerne om motorkøretøjerne det vigtigste for os, men der er naturligvis også andre problemer, som vi gerne vil se på samtidig. Vi har villet fokusere på dette, og det er et lille, men godt skridt, hvis vi kan få ændret reglerne.

Det ideelle ville imidlertid være, at det var det offentlige, der ejede bilerne og stillede